

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 36/10
V Lucemburku dne 15. dubna 2010

Rozsudek ve věci C-511/08
Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH v. Verbraucherzentrale
Nordrhein-Westfalen eV

Náklady na dopravu zboží nesmí být požadovány po spotřebiteli, který odstoupí od smlouvy uzavřené na dálku

V tomto případě může být požadováno, aby spotřebitel nesl pouze náklady spojené s vrácením zboží.

Směrnice o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku¹ stanoví, že spotřebitel může odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku ve lhůtě alespoň sedmi pracovních dnů bez sankcí a bez uvedení důvodu. Uplatní-li spotřebitel své právo odstoupit od smlouvy, je dodavatel povinen mu bezúplatně vrátit zaplacené částky. Jedinou platbou, jejíž zaplacení může být po spotřebiteli požadováno z důvodu uplatnění jeho práva odstoupit od smlouvy, jsou skutečně vynaložené náklady spojené s vrácením zboží.

Podnik Heinrich Heine provozující zásilkový prodej stanoví ve svých všeobecných prodejních podmínkách, že spotřebitel nese za dopravu paušální částku 4,95 eur. Tuto částku si dodavatel ponechá i v případě, že spotřebitel uplatní své právo odstoupit od smlouvy. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen, německé sdružení spotřebitelů, podalo proti společnosti Heinrich Heine žalobu na zdržení se tohoto jednání, neboť má za to, že v případě odstoupení od smlouvy nesmějí být po spotřebiteli požadovány náklady na dopravu. Bundesgerichtshof (německý spolkový soud), jenž má tento spor rozhodnout v posledním stupni, má za to, že německé právo kupujícímu výslovně nepřiznává žádné právo na vrácení nákladů na dopravu objednaného zboží. Jelikož však má tento soud pochybnosti o tom, zda je účtování nákladů na dopravu zboží spotřebiteli slučitelné se směrnicí také tehdy, když spotřebitel uplatnil své právo odstoupit od smlouvy, požádal Soudní dvůr o výklad směrnice.

Ve svém rozsudku vyhlášeném dnešního dne Soudní dvůr konstatuje, že **směrnice brání vnitrostátní právní úpravě, která dodavateli umožňuje, aby ve smlouvě uzavřené na dálku po spotřebiteli požadoval náklady na dopravu zboží v případě, že tento spotřebitel uplatní své právo odstoupit od smlouvy.**

Ustanovení směrnice týkající se právních následků odstoupení od smlouvy mají jasně za cíl neodrazovat spotřebitele od uplatnění jeho práva odstoupit od smlouvy. Tomuto cíli by proto odporoval výklad těchto ustanovení v tom smyslu, že opravňují členské státy k tomu, aby v případě odstoupení od smlouvy umožnily, aby náklady na dopravu nesl tento spotřebitel. Kromě toho by skutečnost, že jsou spotřebiteli kromě skutečně vynaložených nákladů spojených s vrácením zboží ukládány i náklady na dopravu, mohla zpochybnit vyvážené rozdělení rizik mezi účastníky smluv uzavřených na dálku, jelikož by spotřebitel musel nést veškeré náklady spojené s dopravou zboží.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (Úř. věst. L 144, s. 19; Zvl. vyd. 15/03, s. 319).

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106